

Nr 170

Av herrar Elmstedt och Johansson i Skärstad, om statsbidrag till kommun för transport av rörelsehindrade elever.

(Lika med motion nr 136 i Första kammaren)

Undervisningen av rörelsehindrade elever har varit föremål för en utredning inom skolöverstyrelsen. I ett betänkande av den 31 augusti 1966 framlades vissa förslag rörande »inte alltför svårt rörelsehindrade», som kan undervisas i vanlig klass eller i specialklass i vanlig skola, barn med svåra rörelsehinder, som bör undervisas i specialklass inom särskilt utrustade vanliga skolor, oavsett om barnen bor hemma eller inackorderade, samt de svårt rörelsehindrade barn i särskilda elevhem, som transporteras till specialklasser eller till på annat sätt organiserad undervisning i vanlig skola. Med vanlig skola avses här såväl grundskola som gymnasium, fackskola och yrkesskola.

Skolöverstyrelsen framlade bl. a. förslag om åtgärder för att åstadkomma handikappvänliga skollokaler, bidrag till transporter av rörelsehindrade elever samt om medel till forskning och utvecklingsarbete.

När det gäller förslaget om bidrag till transporter föreslog överstyrelsen, att hemkommun skall ombesörja och bekosta transporter för rörelsehindrade elever som bor i sina hem och undervisas vid vanlig skola eller vid annan institution inom eller utom kommunen. I de fall transportkostnaden överstiger 20 kronor per elev och dag föreslogs kommunen få en ersättning av statsmedel för den kostnad som överstiger nämnda belopp. Vidare föreslogs att under en försöksperiod av två år bör bidraget rekvireras hos överstyrelsen, som föreslogs disponera 50 000 kronor för ändamålet. Därefter bör delegering till länskolnämnderna övervägas.

Vid remissbehandlingen hävdade Svenska Kommunförbundet och Svenska Stadsförbundet att ersättning av statsmedel för transporter lämpligen bör utgå för kostnader över 10 kronor per dag och elev.

I årets statsverksproposition har departementschefen inte ansett sig kunna biträda förslaget om statsbidrag till transporter av rörelsehindrade elever utan anser att detta bör ingå »såsom en del i kommunens skolskjutsålganden».

Av medicinska och andra skäl är det ofta till stor fördel att de rörelsehindrade barnen kan bo kvar i sina hem i stället för att inackorderas. För att de skall kunna få skolundervisning inrättas specialklasser, vanligen i

samarbete med näraliggande kommuner, då antalet rörelsehindrade barn oftast är lågt inom varje kommun. För åtskilliga barn innebär detta att skolan kommer att ligga i en annan kommun och att resvägen blir lång. Därför är det nödvändigt att transporter ordnas mellan hemmet och skolan. Transportkostnaderna för varje elev blir i vissa fall ganska höga, och det finns exempel på kommuner som inte ansett sig ha råd att betala dessa. Då den rörelsehindrade inte kan utnyttja ordinarie kommunikationer, blir följden att vederbörande i realiteten utestängs från undervisning. Sådant skall givetvis inte behöva förekomma, och därför bör statsbidrag utgå till kommunerna för kostnader överstigande 10 kronor per elev och dag för transport av rörelsehindrade elever.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte anslå medel för statsbidrag till kommuner för transport av rörelsehindrade elever och därför till *Bidrag till driften av grundskolor m. m.* anvisa ett i förhållande till Kungl. Maj:ts förslag med 100 000 kronor förhöjt förslagsanslag av 1 890 100 000 kronor.

Stockholm den 20 januari 1967

Claes Elmstedt (cp)

Sven Johansson (cp)
